

Дунё Аллоҳнинг қадари билан юради

16:00 / 10.03.2023 3143

1194 йил 4 мартда Масжидул Ақсони озод қилган баҳодир, Ҳиттин жанги қаҳрамони султон Салоҳиддин Айюбий вафот этди.

Дунё фақатгина сабаблар билан бирга бўлганида Салоҳиддин токи султон бўлгунича яшамаган бўлар эди. Аммо у яшади, султон бўлди. Чунки дунё Аллоҳнинг қадари билан юради!

Салоҳиддин чақалоқлик пайтида салбчилар мусулмонлар турган қалъага ҳужум қилишди. Қалъа ичидаги қўшинни Салоҳиддиннинг отаси бошқараётган эди. Душманлар қалъани қулатишлари аниқ бўлганидан кейин у катталар билан маслаҳат қилди. Улар: «Қалъани бой бериш султонни бой беришдан осонроқ!», дейишди.

Султон қалъадан қочи́б чиқишга қарор қилди. Аммо чақалоқ бўлган Салоҳиддин тинмасдан чинқирар эди. Султон хотинидан чақалоқни жим қилишини сўради. Чунки душманлар уларни сезиб қолиши мумкин эди. Хотини чақалоқни жим қилишга уринди, аммо бефойда эди. Шунда султон отдан тушиб чақалоқ бор бўлган араванинг олдига келди. Унда матолар ҳам бор эди. Матоларни у ёқ, бу ёққа қилиб араванинг остини очди. Чақалоқни у ерга қўйиб устидан матоларни ташлади ва хотинига деди:

«Агар умри бўлса яшаб кетади!».

Салоҳиддиннинг умри бор экан. У яшаб султон ҳам бўлди. Жанг қилди, Қуддусни фатҳ ҳам қилди!

Оналаримиз айтишар эди: «Қирқ йил қирон бўлсада, ажали етган ўлади!».

Ҳиттин жанги оқшомида Салоҳиддин қўшин оралаб юрган эди. Бир чодирда кишиларнинг намоз ўқиётганини, Қуръон тиловат қилаётганини кўриб деди: «Ғалаба мана шу ердан бошланади!». Салоҳиддин юришда давом этди. Яна бир чодирда кишиларнинг кулишиб, ҳазиллашиб, ўйин-кулгуга берилиб ўтирганларини кўриб: «Мағлубият мана шу ердан бошланади!», деди.

Афсуски, бугун бизда қурол кўп. Бу албатта яхши. Аммо ғалаба сабабларига молик эмасмиз. Бу жуда ҳам ёмондир. Жуда ҳам ёмон!

Абдулқодир Полвонов